

הם אנשים רצינים ובעלי כוח. הם מאמינים שהממשלה היא בזיון,
שהיא עושה כל מה שאנו רוצים, שהעליה תגדל, שנקנה כל הקרקעות
והיו באמת רוצים להגיע על בסיס זה לידי הבנה. אם היהודים
ימשיכו לכך הם מוכנים גם לפתוח עבר הירדן - בתנאי הגבלה ידועים.
ברם גם הוא, מגנס, בטוח שלא ימצאו אנשים בשוב שימשיכו לכך.
אני הסברתי שוב למגנס עמדותי שאני מוכן להפגש עם
ערבים המבקשים ברצינות מוצא לדון אתם על הסכם, אולם ביסוד ההסכם
צריך להניח מאמץ משותף להגיע לידי מתרון שמספק גם את שאיפות
היהודים וגם שאיפות העם הערבי בשלמותו. שני היסודות שאני
רואה לכך הם: הבטחה קונסטитуציונית לאי השתלטות בארץ, בלי
קשר עם יחס מספרי, עזרה לפיתוח הארצות הערביות מחוץ לא"י.
- עד שעה מאוחרת קראתי את החומר הסודי על עליה,
עבר הירדן ועוד.

25.11.35

בבקר ירדתי לת"א, ובאחת עשרה נסעתי עם ברל לחיפה.

נפגשנו עם פ.ר. לשיחה שארכה ארבע שעות, אולם
לעניינים הממשיים הגענו רק בשעה האחרונה. הוא מעבד עכשיו
חוקת העובדים ויעיין מחדש בשאלת ארגון הפקידים.
הוא יעשה עבודה בקו של מתח גבוה ובבנין בחים
לעובדיו. "הנמל" בחיפה כנראה עדיין לא הוסכם ע"י הממשלה.

תכנית מסילת הברזל בעמק הירדן מתקדמת. לע"ע עומדים

להשתתף בה חברת החשמל, חברת האשלג, הג'נרל אלקטריק ועוד חברה

מנגליה; כנראה גם P.E.C. הוא הבטיחני שלא יפגע בפעולתנו

להשגת קרקעות עמק הירדן מהממשלה. להיפך, בלונדון הגיד

לנציב שהוא שמע בשביעת רצון שאני מסמל בשאלת הקרקע.

הוא נכון שעל ידי בירור הדדי של תכנית החולה

ומפעל החשמל בצפון הכנרת - חסודר עבודת היבוש והחשמל מבלי

להזיק זו לזו.

החאונן מרות על אפ"ק הרוצה להחניק את "אשראי".

קלרק וזונסון שניהם הגידו לו שאפ"ק זמם להפיל אשראי.

העירותיו על הסכנה של השתלטות ברקלייס על המסק היהודי,

והצורך של מוסר כספי לאומי גדול. הסכים לכך.

ברל דרש ממנו אדמת נהרים לישוב עובדים, תמיכה

בתכנית ה"הדקלה" של בן-ציון.

- אח"כ שוחחתי עם חושי על המצב בחיפה. הרושם

שקבלתי הוא הרבה יותר מעודד משחשבתי. עובדים כששה עשר אלף

פועלים. מח"ע רק כאלף או שמונה מאות, מהם מאתיים רק באופן

חלקי. התעשייה לא טבלה. לנמל נכנסים פועלים יהודים.

בלילה חזרתי לירושלים.